

DNEŠNÍ RUBRIKU PŘIPRAVIL: ING. TOMÁŠ SKLENÁŘ

Příklad rozporu, který není řešitelný podle § 136 stavebního zákona

Ministerstvu pro místní rozvoj postoupil krajský úřad údajný rozpor mezi orgány spolupůsobilými při projednávání územního plánu obce a požádal, aby byl rozpor rozhodnut MMR podle § 136 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 109/2001 Sb. (dále jen stavební zákon). Tento rozpor se nepodařilo vyřešit podle § 136 odst. 1 stavebního zákona.

Po prostudování a posouzení všech materiálů musel odbor územního plánování MMR konstatovat, že části územního plánu obce, které jsou předmětem údajného rozporu, nejsou v souladu se schváleným územním plánem velkého územního celku.

Skutečnost, zda je územní plán obce v souladu s územním plánem velkého územního celku, měla být zjišťována již pořizovatelem a nadřízeným orgánem územního plánování. Uvedený problém nebylo proto možné řešit jako rozpor podle § 136 stavebního zákona a celá záležitost byla vrácena pořizovateli s tím, aby zajistil splnění požadavků uvedených zejména v § 25 a § 29 odst. 3 stavebního zákona.

Územní plán obce je třeba uvést do souladu se schváleným územním plánem velkého územního celku. Pokud se změnily podmínky, na základě kterých byl tento ÚP VÚC pořízen a schválen, je třeba pořídit jeho změnu, rozhodnout o úpravě, nebo jej nahradit novým územním plánem velkého územního celku. Do té doby je však nutné ÚP VÚC respektovat.

Obecně lze konstatovat, že při řešení rozporu nelze postupovat podle § 136 stavebního zákona, pokud územně plánovací dokumentace nedodrжуje platné právní předpisy, což se nemusí týkat pouze vztahu navazující územně plánovací dokumentace k ÚP VÚC, popř. k územnímu plánu obce u regulačního plánu.

Odbor územního plánování MMR

Rozpor mezi obcí a dotčeným orgánem státní správy při projednávání územního plánu obce a regulačního plánu

Několik pořizovatelů se již obrátilo na MMR se žádostí o metodickou pomoc při určení, zda lze řešit podle § 136 stavebního zákona rozpor mezi stanoviskem dotčeného orgánu státní správy a stanoviskem obce. K této problematice zaujímá odbor územního plánování MMR následující stanovisko:

Podle § 136 zákona č. 50/1976 Sb., v úplném znění vyhlášeném pod č. 109/2001 Sb., (stavební zákon) se postupuje, dojde-li při projednávání územně plánovací dokumentace k protichůdným stanoviskům mezi orgány státní správy spolupůsobilými v řízení. Je nesporné, že orgánem spolupůsobilým v řízení je i orgán územního plánování, který územně plánovací dokumentaci pořizuje. Tímto orgánem je podle § 13 stavebního zákona u územního plánu obce a regulačních plánů obec (až na dnes již ojedinělé výjimky, kdy na žádost obce tyto druhy územně plánovací dokumentace přímo pořizuje v souladu s ustanovením § 14 odst. 1 písm. b stavebního zákona okresní úřad).

Protože územně plánovací dokumentace je podle § 2 odst. 3 stavebního zákona jedním z nástrojů územního plánování a úkoly a činnosti územního plánování jsou uvedeny v § 2 odst. 1 stavebního zákona, lze konstatovat, že obec při pořizování územně plánovací dokumentace zabezpečuje plnění nejen procesních, ale i věcných úkolů v rozsahu uvedeného zmocnění, tedy např. i naplňování cílů a úkolů územního plánování.

Rozpor mezi obcí a orgánem státní správy by vždy měl být přednostně řešen dohodou po odpovědném zvážení argumentů obou stran. Postup podle § 136 stavebního zákona je krajním řešením, které by mělo být využíváno jen zcela výjimečně.

Odbor územního plánování MMR